

have Herrens evige præstedømme, og hvad de personligt må gøre for at gøre sig fortjent til disse velsignelser.

Biskopper, I har præstedømmenøglerne til at præsidere over de unge mænd i Det Aronske Præstedømme, til at sidde i råd med dem og undervise dem i deres præstedømmepligter. Sørg venligst for, at enhver ung mand, som er værdig til at modtage Det Aronske Præstedømme, forstår de ansvar og velsignelser, han får som præstedømmebærer. Hjælp ham med at højne det præstedømme nu ved at give ham vigtige opgaver og hjælpe ham med at tjene andre.

Unge mænd, jeg opfordrer jer til at bygge jeres liv på en grundvold af sandhed og retfærdighed. Det er det eneste fundament, som kan klare presset i dette liv og holde gennem evigheden. Præstedømmet, I bærer, er en særlig gave, for Herren selv har givet det. Brug det, højn det og lev værdigt til det. Jeg ønsker, I skal vide, at jeg har et særligt og personligt vidnesbyrd om dets kraft. Det har velsignet mig på utallige måder.

Jeg opfordrer jer også til i dag at beslutte jer for at ære denne store velsignelse og forberede jer på at gå videre til hvert embede i Det Aronske Præstedømme – diakon, lærer og præst. Forbered jer på den store velsignelse det er at modtage Det Melkisedekske Præstedømme, som I må være værdige til at modtage, inden I kan tjene som fuldtidsmissionærer. Herren har brug for, at I forbereder jer på at tjene ham, særligt i det store ansvar I får for at forkynde hans evangelium for hele verden. Jeg lover jer, at dersom I vil forberede jer på at modtage hans hellige præstedømme, vil han bogstavelig talt udøse velsignelser over jeres hoveder. Dette vidnesbyrd efterlader jeg jer i vor Herre og Frelser Jesu Kristi navn. Amen. ■

Ældste David A. Bednar
De Tolv Apostles Kvorum

Modtag Helligånden

Disse to ord – »Modtag Helligånden« – er ikke en passiv erklæring, de udgør snarere et præstedømmepåbud – en bemyndiget formaning til at handle og ikke blot være genstand for handling.

Mit budskab omhandler vigtigheden af i vores hverdag virkelig stræber efter at modtage Helligånden. Jeg beder til, at Herrens ånd må vejlede og opbygge os alle.

Helligåndsgaven

I december 1839 skrev Joseph Smith og Elias Higbee, mens de var i Washington D.C. for at søge oprejsning for den uret, der var overgået de hellige i Missouri, følgende til Hyrum Smith: »Under vores samtale med [USA's] præsident udspurgte han os om, hvordan vores religion adskilte sig fra tidens andre religioner. Bror Joseph sagde, at vi adskilte os ved dåbsmåden og Helligåndsgaven ved håndspålæggelse. Vi mener, at alle andre forskelle er omfattet af Helligåndsgaven« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 98*).

Helligånden er Guddommens tredje medlem, og han er en person, der består af ånd, og vidner om al sandhed. I skrifterne omtales Helligånden som Talsmanden (se Joh 14:16-27; Moro 8:26), en lærer (se Joh 14:26; L&P 50:14) og en åbenbarer (se 2 Ne 32:5). Åbenbaringer fra Faderen og Sønnen gives gennem Helligånden.

Han er Faderens og Sønnens budbringer og vidner om dem.

Helligånden tilkendes for mænd og kvinder på jorden både som Helligåndens kraft og som Helligåndsgaven. Kraften kan komme over en person før dåben, det er et overbevisende vidne om, at Jesus Kristus er vor Frelser og Forløser. Gennem Helligåndens kraft kan oprigtige undersøgere opnå en overbevisning om Frelserens evangeliums sandhed, om Mormons Bog, om at genoprettelsen fandt sted og Joseph Smiths profetiske kaldelse.

Helligåndsgaven overdrages kun efter passende og bemyndiget dåb og ved håndspålæggelse af de, der bærer Det Melkisedekske Præstedømme. Herren erklærede:

»Ja, omvend jer, og bliv døbt, hver eneste af jer, til jeres synders forladelse; ja, bliv døbt med vand, og så kommer dåben med ild og Helligånden ...

Og den, der har tro, skal I bekræfte i min kirke ved håndspålæggelse, og jeg vil overdrage dem Helligåndsgaven« (L&P 33:11, 15).

Apostlen Paulus uddybede denne fremgangsmåde for efeserne, da han spurgte:

»Fik I Helligånden, da I kom til tro?
De svarede: Vi har ikke engang hørt,
at der er en Helligånd.

Paulus spurgte: »Hvilken dåb blev
I da døbt med?« De svarede: »Med
Johannes' dåb.«

Så sagde Paulus: »Johannes døpte
med omvendelsesdåb og sagde til fol-
ket, at de skulle tro på ham, der fulgte
efter, det vil sige på Jesus.«

Da de hørte det, blev de døbt i
Herren Jesu navn,

og da Paulus lagde hænderne på
dem, kom Helligånden over dem«
(ApG 19:2-6).

Dåb ved nedsænkning »er evan-
geliets første ordinance ... Dåben er
først fuldendt, når man har modtaget
Helligåndsgaven« (Guide til Skrifterne,
»Døbe, Dåb«, s. 26). Profeten Joseph
Smith har forklaret, at »dåb er en hellig
ordinance, som er en forberedelse til
at modtage Helligånden – det er den
kilde og nøgle, hvorigennem Hellig-
ånden vil blive overdraget. Helligånd-
gaven ved håndspålæggelse kan ikke
modtages ved noget andet princip end
princippet om retfærdighed« (*Kirkens
præsidenters lærdomme: Joseph Smith*,
s. 96).

Ordinancen, der består i at
bekræfte et nyt medlem af Kirken
samt overdragelse af Helligåndsga-
ven, er både enkel og dybsindig.
Værdige bærere af Det Melkisedekske
Præstedømme lægger deres hænder
på en persons hoved og kalder ham
eller hende ved navn. Derefter bliver
denne person med det hellige præste-
dømmes myndighed og i Frelserens
navn bekræftet som medlem af Jesu
Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og
denne vigtige sætning lyder: »Modtag
Helligånden.«

Denne ordinances enkelhed kan
medføre, at vi overser dens betyd-
ning. Disse to ord – »Modtag Hellig-
ånden« – er ikke en passiv erklæring,

de udgør snarere et præstedømme-
påbud – en bemyndiget formaning til
at handle og ikke blot være genstand
for handling (se 2 Ne 2:26). Hellig-
ånden bliver ikke virksom i vores
liv, blot fordi der lægges hænder på
vores hoved, og de to vigtige ord
udtales. Når vi modtager denne ordi-
nance, accepterer vi alle et helligt og
vedvarende ansvar for at ønske, søge,
arbejde og leve, således at vi faktisk
»modtager Helligånden« og dennes
medfølgende åndelige gaver. »For
hvad gavner det et menneske, at han,
hvis der bliver skænket ham en gave,
ikke modtager den? Se, han glæder
sig ikke over det, der bliver givet til
ham, ej heller glæder han sig over
den, der er gavens giver« (L&P 88:33).

Hvad bør vi gøre, for at gøre denne
bemyndigede formaning, om at søge
det tredje medlem af Guddommens
ledsagelse, til en vedvarende proces?
Lad mig foreslå, at vi (1) oprigtigt
må ønske at modtage Helligånden,
(2) passende må invitere Helligånden
ind i vores liv og (3) trofast må adlyde
Guds befalinger.

Oprigtigt ønske

Vi bør først og fremmest ønske,
længes efter og søge Helligåndens led-
sagelse. Vi kan sammen lære en vigtig
lektie om retfærdige ønsker af Meste-
rens trofaste disciple, som er beskrevet
i Mormons Bog:

»Og de tolv underviste mængden;
og se, de foranledigede, at mængden

skulle knæle ned på jordens overflade og skulle bede til Faderen i Jesu navn ...

og de bad om det, som de ønskede mest, og de ønskede, at Helligånden måtte blive givet til dem (3 Ne 19:6, 9).

Husker vi ligeledes at bede indtrængende og konsekvent for det, vi bør ønske mest, nemlig Helligånden? Eller bliver vi distraheret af verdens bekymringer og dagligdagens rutiner og tager denne mest værdifulde af alle gaver for givet eller overser den ligefrem? At modtage Helligånden begynder med vores oprigtige og konstante ønske om hans ledsagelse i vores liv.

Invitér på passende vis

Vi modtager og genkender lettere Herrens Ånd, når vi på passende vis inviterer ham ind i vores liv. Vi kan ikke tvinge eller befale over Helligånden. Vi bør snarere invitere ham ind i vores liv med den samme mildhed og følsomhed, som han behandler os med (se L&P 42:14).

Vores indbydelse til Helligåndens ledsagelse viser sig på mange måder: Ved at indgå og holde pagter; ved at bede oprigtigt personligt og som familie; ved flittigt at søge i skrifterne; ved at styrke passende forhold til familiemedlemmer og venner; ved at stræbe efter dydige tanker, handlinger og sprog; og ved at tilbede i vores

hjem, i det hellige tempel og i Kirken. Omvendt forårsager en afslappet holdning til eller brud på pagter og befalinger, at unnlade at bede og studere i skrifterne samt upassende tanker, handlinger og sprog, så at Ånden trækker sig tilbage eller helt undgår os.

Som kong Benjamin sagde til sit folk: »Og se, jeg siger jer, mine brødre, at hvis I, efter at I har fået kundskab om og er blevet undervist i alt dette, skulle overtræde og gå imod det, der er blevet talt, så ... trækker [I] jer bort fra Herrens Ånd, så den ikke får plads i jer til at lede jer på visdommens stier, så I kan blive velsignet, have fremgang og blive bevaret« (Mosi 2:36).

Adlyd trofast

Trofast at adlyde Guds bud er afgørende for at kunne modtage Helligånden. Vi bliver mindet om denne sandhed hver uge, når vi lytter til nadverbønnerne og værdigt nyder brødet og vandet. Når vi afgiver et løfte om vores villighed til at påtage os Jesu Kristi navn, altid erindre ham og holde hans befalinger, bliver vi lovet, at vi altid vil have hans Ånd hos os (se L&P 20:77). Således har alt, hvad Frelserens evangelium lærer os at gøre og at blive, til hensigt at velsigne os med Helligåndens ledsagelse.

Overvej årsagen til, at vi beder og studerer skrifterne. Ja, vi længes efter at kommunikere med vor himmelske

Fader gennem bøn i hans Søns navn. Og ja, vi ønsker at opnå det lys og den viden, der er tilgængelig i standardværkerne. Men jeg beder jer huske på, at disse hellige vaner først og fremmest er måder, hvorved vi altid erindrer vor himmelske Fader og hans elskede Søn, og de er forudsætninger for Helligåndens vedvarende ledsagelse.

Tænk over årsagen til, at vi tilbeder i Herrens hus og ved vore sabbatsmøder. Ja, vi tjener vore afdøde slægtninge i templet – og vores familie og vore venner i de menigheder, hvor vi bor. Og ja, vi nyder den retfærdige selskabelighed, vi finder blandt vore brødre og søstre. Men vi samles først og fremmest i enighed

for at søge Helligåndens velsignelser og vejledning.

At bede, studere, samles, tilbede, tjene og adlyde er ikke isolerede, uafhængige punkter på en lang evangelisk tjekliste over gøremål. Hver af disse retfærdige handlinger er snarere en vigtig del af en overordnet åndelig søgen efter at opfylde befalingen om at modtage Helligånden. Befalingerne fra Gud, som vi adlyder, og de inspirerede råd fra Kirkens ledere, som vi følger, fokuserer hovedsageligt på at opnå Åndens ledsagelse. I bund og grund er kernen i alle evangeliske læresætninger og aktiviteter, at vi kommer til Kristus ved at modtage Helligånden i vores liv.

Vi bør sammen stræbe efter at blive som de unge krigere beskrevet i Mormons Bog, der »adlød og bestræbte sig på med nøjagtighed at udføre enhver kommando, der blev givet, ja, og det skete dem helt efter deres tro ...

... og de er omhyggelige med at huske Herren deres Gud fra dag til dag; ja, de bestræber sig bestandigt på at holde hans lovbud og hans retsregler og hans befalinger« (Alma 57:21; 58:40).

Vidnesbyrd

Herren har erklæret, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er »den eneste sande og levende kirke på hele jordens overflade« (L&P 1:30). Denne genoprettede kirke er sand, fordi det er Frelserens kirke; han er »vejen og sandheden og livet« (Joh 14:6). Og det er en levende kirke på grund af Helligåndens virke og gaver. Hvor velsignede er vi ikke ved at leve i en tid, hvor præstedømmet er på jorden, og vi kan modtage Helligånden.

En del år efter profeten Joseph Smith led martyrdøden, viste han sig for præsident Brigham Young og gav ham dette tidløse råd: »Fortæl folket, at de skal være ydmyge og trofaste og sikre sig, at de beholder Herrens Ånd hos sig, for så vil den føre dem på rette vej. Vær forsigtig med ikke at afvise den lille sagte stemme. Den vil lære [jer], hvad [I] skal gøre, og hvor [I] skal gå hen. Den vil bære rigets frugter. Sig til brødrene, at de skal holde hjertet åbent for overbevisning, så deres hjerte vil være rede til at modtage den, når Helligånden kommer til dem. De kan skelne Herrens Ånd fra alle andre ånder. Den hvisker fred og

glæde til deres sjæl, og den vil tage al ondsindethed, alt had, misundelse, strid og alt ondt fra deres hjerte, og deres største ønske vil være at gøre godt, frembringe retfærdighed og opbygge Guds rige. Fortæl brødrene, at hvis de følger Herrens Ånd, så vil de være på rette vej« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, s. 98-99*).

Jeg beder til, at vi oprigtigt vil ønske og på passende vis indbyde Helligånden til at være en del af vores hverdag. Jeg beder også til, at enhver af os trofast vil adlyde Guds befalinger og virkelig modtage Helligånden. Jeg lover, at de velsignelser, profeten Joseph Smith beskrev for Brigham Young, er relevante og opnåelige for ethvert menneske, der hører eller læser dette budskab.

Jeg vidner om, at Faderen og Sønnen virkelig lever. Jeg vidner om, at Helligånden er en åbenbarer, en talsmand og den bedste lærer, vi kan lære fra. Og jeg vidner om, at Åndens velsignelser og gaver virker i den genoprettede, i den sande og i den levende Jesu Kristi Kirke i disse de sidste dage. Om dette vidner jeg i Herren Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■